

РЕШЕНИЕ

№ 146

гр.Перник, 23.10.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание проведено на дванадесети октомври през две хиляди и дванадесета година, в състав:

СЪДИЯ: СЛАВА ГЕОРГИЕВА

при секретаря И.И.***, като разгледа докладваното от съдията административно дело № 287/2012г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по жалба от Р.Л.П.,*** против Заповед № 5188 от 19.06.2012г. на Директора на Дирекция "Социално подпомагане" - Перник, потвърдена с решение № РД01-419 от 14.08.2012 г. на Директора на Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/ - Перник, с която се отказва отпускането на еднократна помощ за инцидентно възникнали нужди.

В жалбата не се посочват конкретни пороци на оспорвания акт. Излагат се доводи, че ненамирането на адреса от социалните работници не е основание за постановяване на отказ за отпускане на исканата помощ, тъй като в имота ѝ в действителност има вреди от природното бедствие. С оглед на това моли оспорваната заповед да се отмени. Не претендира присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-директора на Дирекция "Социално подпомагане" Перник, чрез процесуалния си представител взема становище за неоснователност жалбата и моли атакуваната заповед като правилна и законосъобразна да бъде оставена в сила.

Административен съд-Перник, като съобрази събраните по делото доказателства, доводите на страните и след проверка на обжалвания административен акт по реда на чл.168 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от страна, която има право и интерес от обжалването, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Атакува се акт, който е преминал през изискуемия се административен ред, като предпоставка за съдебен контрол, поради което подадената жалба е процесуално допустима и се дължи нейното разглеждане по същество.

По основателността на жалбата:

Производството пред административния орган е започнало по молба-декларация вх. № 5188/04.06.2012 г. подадена от Р.Л.П.*** до Директора на Дирекция "Социално подпомагане" гр. Перник. С нея е поискано отпускането на еднократна помощ за възстановяване на щети от земетресението на 22.05.2012 г..

В административната преписка е приложен протокол изготвен от служители на дирекция социално подпомагане, от който е видно, че във връзка с искането на жалбоподателката е извършена проверка. Констатациите на проверяващите са: "не е

намерена”.

Със заповед № 5188/19.06.2012 г. Директора на Дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник е отказал отпускане на еднократна помощ за инцидентни нужди по чл.16 от ППЗСП, като мотивите са, че не е осигурен достъп до жилището за установяване на щети.

Заповедта е обжалвана по административен ред пред директора на РД “СП” – гр.Перник, който с решение № РД01-419/14.08.2012 г. отхвърля жалбата. Прието е, че заповедта е правилна, тъй като отпускането на еднократна помощ в размер на 325 лв. е една правна възможност, която следва да бъде реализирана при наличието на предпоставките за това и тъй като не е осигурен достъп до имота за установяване на щети, то искането е неоснователно.

Така описаната фактическа обстановка се установява от представената и приета като доказателство по делото административна преписка и въз основа нея, съдът от правна страна намира следното:

Нормата на чл. 168 от АПК задължава съда да извърши проверка на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Предмет на оспорване в настоящето производство е заповед на директора на дирекция “Социално подпомагане” гр. Перник, с която е отказано отпускането на еднократна помощ по реда на постановление на Министерския съвет №104 за осигуряване на допълнителни средства по бюджета на Министерство на труда и социалната политика за 2012г. за подпомагане на лицата и/или семействата пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. в областите София и Перник и във връзка с чл.16 от Правилника за прилагане на Закона за социално подпомагане (ППЗСП), като изплащането на помощите е възложено на Агенцията за социално подпомагане.

Според чл. 13, ал. 2 от ЗСП социалните помощи се отпускат, респ. се отказват, със заповед на Директора на Дирекция “Социално подпомагане” или от упълномощено от него длъжностно лице. Въз основа на това съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, поради което не се установява отменително основание по чл. 146, т. 1 от АПК.

В случая от събраните по делото доказателства е видно, че административния орган е започнал процедура по ЗСП и ПП на ЗСП, но е постановил акта в нарушение на разпоредбата на чл. 27 от правилника, като е пристъпил към постановяване на отказа без да изпълни процедурата за извършване на социална анкета. Успоредно с това следва да се подчертае, че освен общото правило на чл. 59 от АПК, че административния акт трябва да съдържа посочване на фактическите и правни основания, при произнасянето си Директора на Д “СП” гр.Перник не се е съобразил и с изискването на чл.13, ал.2 от ЗСП да обсъди всички данни и обстоятелства констатирани със социалната анкета. Доколкото такава липсва, а са съставени протоколи от извършена проверка на място, то следва да се отбележи, че дори тези протоколи не са посочени в мотивите на административния акт. Липсват етапи от процедурата, които не са проведени или са предприети действия, които не могат да ги заместят. Не е изготвяна социална анкета, не се поставяни уведомления по образец, не е извършвано второ посещение, поради което не е ясно как е извършена преценката относно това дали следва да се отпусне поисканата помощ или не. В подкрепа на извода, че не е спазена процедурата по чл. 27 от ПП на ЗСП са и показанията на свидетелката П.***, които се преценяват като обективни. Също така следва да се подчертае, че помощта е поискана за адрес гр. Перник, кв. “Тева” бл.5, ап. 5, ет. 2, какъвто е постоянния адрес на жалбоподателката установен след констатация с документа ѝ за самоличност. В оспорваната заповед е посочен друг адрес, а в протокола приложен по делото въобще не е посочен адреса, на който не е намерена

жалбоподателката. Това мотивира състава да приеме, че въобще не са извършвани никакви действия по молба декларация с вх. № 5188 от 04.06.2012г.. При прилагането на чл.16 от ПП на ЗСП и на чл. 1 от ПМС № 104 от 31.05.2012г. е особено важно да бъде налице мотивиране на действията на администрацията, тъй като отпускането на този вид помощи е правна възможност и изложените мотиви следва да обосновават защо тази помощ се отпуска или не и извършването на тази преценка е задължение на административния орган, което не е спазено. Горенаписаното е съществено нарушение на административно производствените правила и води до незаконосъобразност на постановения акт в условията на чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

В конкретиката на казуса следва да се отбележи, че Министерския съвет в постановление № 104 от 30.05.2012г. е разписал, че право на еднократна помощ имат лица и/или семейства, пострадали от земетресението на 22 май 2012г. без да поставя допълнителни изисквания и да препраща към различни нормативни актове.

В случая е налице природно бедствие-земетресение, в следствие, на което се твърди, че са причинени щети на жилището на жалбоподателката. Поисканата еднократна помощ е за отстраняване на щетите от земетресението и е поискана по реда на постановление № 104 от 30.05.2012г. на МС, тоест в случая е неприложимо производството по ЗСП и ПП на ЗСП, защото не става въпрос за еднократна социална помощ по чл. 16 от ПП на ЗСП във вр. с чл. 12, ал. 1, т. 3 от ЗСП. При този извод следва, че акта е постановен и в противоречие с материално правните разпоредби, което е отменително основание по чл. 146, т. 4 от АПК.

Единствено изискване поставено в постановление № 104 от 30.05.2012г. е лицата и/или семействата да са пострадали от земетресението на 22 май 2012г.. След като този съществен момент не е изследван от административния орган въобще, а преценката е предоставена на него се налага отмяна на акта при условията на чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК и връщане делото като преписка за ново произнасяне по молба декларация вх. № 5188/04.06.2012 г. подадена от Р.П. с указание административния орган да установи щетите. Същият разполага напълно с механизмите уредени в АПК относно уведомяване на заинтересовани страни, извършване на оглед, експертиза и други административно производствени действия.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК, съдия при Административен съд – Перник

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ заповед № 5188 от 19.06.2012г. на Директор дирекция "Социално подпомагане" – Перник, с която на Р.Л.П.,*** е отказано изплащане на еднократна помощ на лица и/или семейства пострадали от земетресението на 22.05.2012 г. по реда на ПМС № 104 на МС на РБ.

ВРЪЩА на административния орган делото като преписка за ново произнасяне по молба-декларация с вх. № 5188/04.06.2012 г. на Р.Л.П***.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ:/п/